

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 12.12.2005

Číslo: Ročník 15 (2005), Číslo 4

Sekce: Kdo je ...

Název článku: Vzpomínání knihovnice Emilky Dynterové

Autor: Emilie Dynterová

Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=643>

Vzpomínání knihovnice Emilky Dynterové

Emilie Dynterová

Narozena 18. 7. 1927

Po maturitě na trutnovském gymnáziu v r. 1946 jsem odešla studovat do Prahy na filozofickou fakultu Univerzity Karlovy obor jazyk český a francouzský. Při politických prověrkách na vysokých školách jsem byla v roce 1949 vyloučena ze studia (absolvovala jsem 5 semestrů a složila první státní zkoušky). Po návratu domů jsem pracovala jako šička prádla a skladová dělnice. V roce 1967 mi bylo nabídnuto místo v MěK Červený Kostelec. Knihovnické vzdělání jsem si doplnila knihovnickým kurzem, pořádaným SVK Hradec Králové v r. 1968. Nastoupila jsem jako knihovnice v oddělení pro mládež, později jako vedoucí MěK, a to až do dovršení penzijního věku v r. 1983, kdy jsem skončila. Tento rok jsem zároveň přešla do Okresní knihovny v Náchodě jako metodička a od r. 1991 do MěK ve Rtyni v Podkrkonoší (obě funkce jako zástup ze mateřskou dovolenou na plný nebo částečný pracovní úvazek). Tam jsem pracovala až do r. 2000.

V roce 1991 jsem byla filozofickou fakultou rehabilitována (a v rámci rehabilitací i dodatečně promována).

K mým velkým koníčkům patří ochotnické divadlo. Od mládí jsem hrála v červenokosteleckém ochotnickém souboru, později i režírovala, a i když jsem s aktivní činností již skončila, láska k divadlu mě doprovází dodnes.

Za těch téměř 40 let doznala práce v knihovně velkých změn, a to, z mého pohledu, k dobrému. Jedna z těch největších změn jsou počítače, které se staly neodmyslitelným a nepostradatelným zařízením všech profesionálních knihoven. Jejich využívání při zpracování vlastních fondů, při informacích o fondech ostatních knihoven, při vyhledávání informací čtenářům pomocí internetu, při statistikách, je dnes již samozřejmostí. Knihovna se tak stává čím dál tím víc informačním střediskem. A je velmi dobře, že mladí čtenáři se v těchto aktivitách cítí jako ryba ve vodě. My staří jsme pracovali hlavně pomocí katalogů, encyklopedií a příruček, což bylo zdlouhavé a často nedostatečné. Myslím si však, že i nadále zůstane základním kamenem knihovnictví individuální přístup k jednotlivým čtenářům a respektování jejich zájmů, zálib a přání. Za léta působení v knihovně jsem poznala různé typy čtenářů - od těch nejmenších až po ty nejstarší. Zjistila jsem, že ne všichni mají schopnost kulturně číst - a nyní mám na mysli hlavně literaturu krásnou. Kulturní čtenář musí poznat dílo - knihu - jako celek, a to jak po jazykové, obsahové, tak i výtvarné stránce (vyvarovat se přeskokování stránek, zkrácených vydání apod.). Měli bychom se zajímat nejen o dílo samé, ale i osobnost autora, přečíst si předmluvy, doslovy, bibliografické poznámky. Knihu bychom měli vnímat jako umělecký celek, jeho ideové, jazykové a výtvarné kvality. K takovému uměleckému dílu se kulturní čtenář rád

vrací, jako se rád znovu zadívá na krásné výtvarné dílo nebo poslechne dobrou hudbu. Tady se myslím také otevírá pole působnosti pro nás knihovníky, a to zejména u dětí a mladých čtenářů. Znalost literatury a sečtělost (ta kulturní) se stává znakem kulturní úrovně jedince a krásná literatura se plným právem oceňuje jako jeden z nejvýznamnějších projevů národní vzdělanosti a slouží i k porozumění mezi národy (překlady), i když beletrie tvoří dnes pouze zlomek celé naší knižní produkce.

Těchto několik postřehů a myšlenek považujte za vzpomínání staré knihovnice, která ve své profesionální kariéře nepoznala snad největší výhody dnešních knihoven – počítače.

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz · studovna@svkhk.cz · <http://www.svkhk.cz>